

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/119/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713219166
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713219166.6

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej X. F., O.. XX. XX. XXXX, V. U. - P., H. XXXX/X, v konaní o zaplatenie 486,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť 188,56 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne - zo sumy 116,85 € od 28. 12. 2010 do zaplatenia - a zo sumy 71,71 € od 26. 01. 2011 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 € zročných vždy ku poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 149,53 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne za obdobie do 26. 02. 2011 do zaplatenia sa zastavuje.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19. 12. 2013 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 486,09 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 116,85 € za obdobie od 28. 12. 2010 do zaplatenia, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 71,71 € za obdobie od 26. 01. 2011 do zaplatenia a 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 297,53 € za obdobie od 26. 02. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že pohľadávku voči žalovanej nadobudol od obchodnej spoločnosti Slovak Telecom a.s. so sídlom v Bratislave, IČO: 35 763 469 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok o dňa 24.06.2013, ktorú uzavrel mobilný operátor ako postupca a žalobca ako postupník. Pohľadávka voči žalovanej vznikla na základe zmluvy o pripojení uzavretej medzi mobilným operátorom a žalovanou podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Na základe tejto zmluvy mobilný operátor, a teda právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanej služby elektronickej komunikácie a žalovaná sa za tieto služby zaviazala riadne a včas platiť. Žalovaná však túto povinnosť porušovala napriek tomu, že jej boli vyúčtované faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 25. 02. 2011 znejúcou na sumu 297,53 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 25. 01. 2011 znejúcou na sumu 71,71 € a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 27. 12. 2010 znejúcou na sumu 116,85 €. Celkový dlh žalovanej v čase postúpenia pohľadávky z týchto faktúr bol vo výške 486,09 €. K tejto sume potom žalobca uplatnil aj nárok na úroky z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po zročnosti tej ktorej faktúry v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia

vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podaním zo dňa 07. 07. 2014 žalobca čiastočne zobral žalobu späť v časti zmluvnej pokuty a žiadal, aby bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu sumy 336,56 € spolu s 9 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 116,85 € za obdobie od 28. 12. 2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 71,71 € za obdobie od 26. 01. 2011 do zaplatenia a 9 % ročne zo sumy 148,- € za obdobie od 26. 02. 2011 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zobral späť poukazujúc na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu v prípade žalovanej poskytol jej telekomunikačné zariadenie Nokia 7230 za cenu 1,- € s DPH, pričom štandardná cena tohto zariadenia v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení bola 149,- €, čiže hodnota dotácie právneho predchodcu žalobcu do kúpy telefónneho zariadenia bola 148,- €. Preto si žalobca uplatnil nárok na zmluvnú pokutu nakoniec nie vo výške 297,53 €, ale vo výške 148,- €, ktoré požadoval priznať titulom zmluvnej pokuty, a to vo výške hodnoty dotácie právneho predchodcu žalobcu do kúpy tohto telefónneho zariadenia, teda vo výške 148,- €. Ako bolo vyššie uvedené, vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zobral späť.

Na takto koncipovanej žalobe už potom žalobca zotrval v priebehu celého konania. Žalovaná sa k žalobe prvýkrát vyjadrila na pojednávaní dňa 22. 10. 2015, kde uviedla, že v prípade, že bude k úhrade pohľadávky zaviazaná, bude ju musieť zaplatiť, avšak v tejto chvíli je jej finančná situácia zložitá a nedokáže dlh zaplatiť naraz. Je starobnou dôchodkyňou rovnako ako jej manžel a poberá starobný dôchodok vo výške 365,- €, jej manžel vo výške 510,- € mesačne. K pravidelným životným nákladom ich rodiny, ktorá už nevychováva maloleté deti, patrí platba za byt a inkaso, ktoré spolu tvoria sumu 300,- € a sumou 250,- € mesačne splácajú stavebný úver Prvej stavebnej sporiteľni. Len zvyšok sumy môže rodina vynaložiť na živobytie. Preto žiadala, aby jej súd povolil splátky dlhu, a to maximálne v sume 30,- € mesačne.

Mimo výsluchu žalovanej sa súd oboznámil aj s listinami, ktoré žalobca pripojil do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním mal preukázaný tento skutkový stav veci:

Je pravdou, že mobilný operátor Slovak Telecom a.s. so sídlom v Bratislave a žalovaná uzavreli dňa 10. 11. 2010 zmluvu o pripojení a toho istého dňa k nej dodatok. V zmysle zmluvy o pripojení sa mobilný operátor zaviazal poskytovať žalovanej telekomunikačné služby, a to podľa znenia dodatku v programe služieb 100 viac. Pri odpredaní mobilného zariadenia Nokia 7230 tam uvedeného výrobného čísla za kúpnu cenu 1,- € pri zmluvnej viazanosti 24 mesiacov a dohode o zmluvnej pokute vo výške 248,95 €. V zmysle dodatku, a to konkrétne bodu 4 predmetného dodatku, nárok na zmluvnú pokutu vznikol mobilnému operátorovi v prípade porušenia akýchkoľvek povinností uvedených v bode 1 písm. b/ (záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu), alebo v bode 2 (dodržať dobu viazanosti), alebo v čl. 3 bod 3.6 všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku. Súd potom mal preukázané, že mobilný operátor vyúčtoval žalovanej cenu poskytnutých telekomunikačných služieb za obdobie od 08. 11. 2010 do 07. 12. 2010 faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 27. 12. 2010 v sume 139,33 €, ďalej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 25. 01. 2011 v sume 71,71 € a nakoniec faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 25. 02. 2011 vyúčtoval mobilný operátor žalovanej jednak zmluvnú pokutu vo výške 248,95 €, ale aj cenu poskytnutých telekomunikačných služieb a poplatok za upomienku v celkovej výške 49,03 € touto faktúrou bola vyúčtovaná cena za poskytovanie telekomunikačných služieb popri zmluvnej pokute vo výške 248,95 € a spolu bola fakturovaná suma 297,53 €. Ako však vyplynulo z čiastočného späťvzatia žaloby, z tejto faktúry nakoniec žalobca uplatňoval len sumu 148,- €, aj to titulom zmluvnej pokuty len do výšky dotácie do mobilného zariadenia Nokia odpredaného žalovanej.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba nie je v celom rozsahu dôvodná.

Súd nemal námietky k časti žaloby, kde žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 116,85 € a sumy 71,71 € titulom ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb. Šlo o zmluvné plnenie, ku ktorému sa mobilný operátor ako predchodca žalobcu v zmluve zaviazal a povinnosť žalovanej platiť tieto služby v súlade s cenníkom vyplynulo priamo z ustanovení zmluvy.

Pokiaľ šlo však o dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 248,50 €, súd dospel k presvedčeniu, že nárok na túto zmluvnú pokutu je vo formulárovej zmluve použitej mobilným operátorom formulovaný rovnako ako tomu bolo v rozsudku Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4C/174/2011 zo dňa 30. 11. 2011. V tomto rozsudku sa Okresný súd Bardejov zaoberal prijateľnosťou rovnako formulovanej zmluvnej podmienky vo formulárovej zmluve rovnakého mobilného operátora v spore vedenom voči spotrebiteľovi a týmto rozsudkom určil, že rovnako formulovaná zmluvná podmienka, z ktorej vyplýval nárok na zmluvnú pokutu, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je neplatná. Žalobca síce uplatňoval nárok na zmluvnú pokutu len vo výške 148,- €, avšak uplatňoval ju zo zmluvy, ktorá v časti týkajúcej sa nároku na zmluvnú pokutu bola rovnako formulovaná ako zmluva, ktorá bola predmetom konania vyššie uvedenej spisovej značky pred Okresným súdom Bardejov.

Podľa § 53a ods. 1 Obč. zák. (zák. č. 40/1964 Zb.), ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach, za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluve so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Vzhľadom na skutočnosť, že už iný súd Slovenskej republiky vyhlásil rovnako formulovanú zmluvnú podmienku rovnakého dodávateľa v spore vedenom voči spotrebiteľovi za neprijateľnú zmluvnú podmienku, mal sa žalobca ako právny nástupca tohto dodávateľa zdržať uplatňovania nárokov z rovnako formulovanej zmluvnej podmienky. Keďže tak žalobca neurobil, súd vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol. V časti, kde žalobca žalobný návrh zobral späť, teda ohľadne sumy 149,53 € s 9 % úrokom z omeškania od 26. 02. 2011 do zaplatenia, súd konanie zastavil v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 tretia veta O. s. p..

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p.. Keďže ani jeden z účastníkov nebol v konaní plne úspešný, súd rozhodol tak, že žiadny z nich proti tomu druhému nemá právo na náhradu trov konania.

Vzhľadom na zlú sociálnu situáciu žalovanej súd využil ust. § 160 ods. 1 druhá veta O. s. p. a žalovanej povolil splátky dlhu, ktorých výšku a zročnosť určil vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.